

Parochialis komáromi
104-4

Szombathely

186/49

**A
NAGYKÁROLYI REFORMÁTUS
EGYHÁZMEGYE**

**1926. évi május hó 6-ik napján
Nagykarolyban tartott**

RENDES KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE

KIADTA:
PAPP JÓZSEF
EGYHÁZMEGYEI LELEKESZŐ JEGYZŐ.

*Nyomatott Róth és Komáromy könyvnyomdájában
Carei—Nagykaroly, 1926.*

*itt nagykarolyi ref. egyház paróci-
hivatali könyvtára 1926. évi.*

186/49

**A
NAGYKÁROLYI REFORMÁTUS
EGYHÁZMEGYE**

**1926. évi május hó 6-ik napján
Nagykárolyban tartott**

RENDES KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

KIADTA :
PAPP JÓZSEF
EGYHÁZMEGYEI
LELKÉSZI JEGYZŐ.

*Nyomatott Róth és Komáromy könyvnyomdájában
Cerei—Nagykároly, 1926.*

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Nagykárolyban, 1926. évi május hó 6-ik napján a nagykárolyi református egyházmegye tavaszi rendes közgyűlésén.

Jelen vannak:

Elnökök: Havas Gyula esperes és Dr. Nagy Sándor egyházmegyei gondnok.

Jegyzők: Papp József lelkész és Néma Gusztáv világi jegyző.

Tanácsbírák:

Lelkészi:

Takács Ferenc
M. Szabó Miklós
Rácz Elek
Papp József

Világi:

Kacsó Károly
Sz. Gáspár Pál
Néma Gusztáv

Dr. Kölcsény Ferenc egyházmegyei ügyész.

Egyházak képviselői:

Lelkészek:

Bere: —
Börvely: Havas Gyula
Csomaköz: Tárczy Géza
Dobra: Szabó István
Domahida: Szabó Lajos
Érdengeleg: Borbély Sándor
Érendréd: Gargya Géza
Érkörtlényes: Kovács Lajos
Gencs: Papp József
Géres: Ujlaky Miklós
Irinny: Veress Imre
Kaplony: Lovász Béla
Királydaróc: M. Szabó Miklós
Kismajtény: Rácz Elek
Kr.-szentmiklós: Veress László
Nagykároly: Gönczy Sándor
Szaniszló: Takács Ferenc

Világiak:

Bartha Gábor
—
—
—
Asztalos Gy., Pápay G.
Varga Pál
Szilágyi K., Szaleczky M.
—
Csomay Gábor
—
—
Buday Lajos
Török Pál
—
Szántó István
Fiók Albert
—

Tanítóképviselek: Bartha István, Török Bernát.

Közgyűlés előtt a gyűlés alkotó tagjai és érdeklődők Istentiszteletre vonultak a nagykárolyi református templomba, ahol Kovács Lajos érkörtvélyesi lelkész tartott Róm. I. r. 11, 12, 15, 16. v. alapján egyházi beszédet a lelkipásztori hivatásról és kötelességről.

1. sz. Dr. Nagy Sándor egyházmegyei gondnok következő beszéddel nyitja meg egyházmegyénk 1926. évi május hó 6-ik napjára Nagykárolyba összehívott közgyűlését:

„Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés !

Szeretettel köszöntöm közgyűlésünk alkotó tagjait, akik ma összesereglettek. Gyűlésünk megkezdése előtt azonban, úgy érzem, hangot kell adnom annak a bizodalomnak, mely mindnyájunk lelkét a tavasz balzsamos levegőjével önti el közéletünk biztató jelenségei láttára. De amikor erre jóleső reménységgel figyel fel szemünk, lehetetlen meg nem látnunk azt a sok tennivalót is, mely szükségszerűleg vár megoldásra belső életünkben.

Sőt azt mondhatjuk, hogy mind az a lehetőség, mely a külső körülmények kedvezőnek látszó alakulása következtében feltárul előttünk: fokozottabb mértékben késztet belső bajaink orvoslására, ami nélkül az elpusztulás számum szele fenyegeti református egyházunk sok százados épületét.

A külső körülmények kedvezőnek látszó alakulása, ismétlem, biztató.

Az a mérhetetlen csapás, mely erdélyi egyházkerületünket s vele egyetemesen ref. egyházi, ugy kisebbségi közéletünket Nagy Károly püspök elvesztésével érte, fiatal, tetterős fővel kárpótoltatott Makkai Sándor új erdélyi püspök személyében. Adja Isten bőséges áldását működéséhez.

A mi közelebbi kincsünk, királyhágómelléki egyházkerületünk püspökválasztása is elnyerte

végre oly sok vizsály után, a kormány megerősítését. Most már igazán csak órák kérdése, hogy az uralkodó elé járulás formasága után, hivatalosan is beiktathassuk Sulyok István főtiszteletű urat egyházkerületünk püspöki méltóságába.

Bizonyára a történelem rendelése és az Isteni gondviselés kifürkészhetetlen intézkedése ez, hogy egyidejűleg esik kerületünk hivatalos elismerése és mindkét kerületben az egyházfői állás betöltése.

A régi keretek, felfogások által nem feszélyezett új, tetterős egyházfők vezetése alatt a két kerület így egységesen léphet a megújulás útjára, nem tévesztve azonban soha szem elől a féltve-féltett törvénykönyvünkben lefektetett presbyteri alkotmányt. Természetesen az az alkotmány, mely 5 egyházkerület részére készült, az impérium változás és 2 kerületre zsugorodás szükségszerű követelményeként változtatásokat s korszerű reformokat igényel. Az erdélyi kerület régi tradíciókon álló rendszerének simulni kell a mi szigorúan presbyteri elveinkhez, viszont be kell látnunk, hogy nekünk is engedményeket s változtatásokat kell elfogadnunk, hogy aztán így a korszerű új alkotmány egységes gyűrűbe fogva a 2 kerületet, szikla szilárd alapokra fektethessük le a romániai református magyar egyház, minden viharnak sikerrel ellentállni tudó épületét.

Elősegíti e munkánkat az a lehetőség is, melyet kisebbségi életünk politikai vezetőségének a most küszöbön álló választásokkal kapcsolatban az államhatalmat képviselő kormánnyal létesített megállapodása helyez kilátásba. Mindenesetre biztató jelenség, hogy már legalább addig sikerült eljutnunk, miképp elismert tényezők vagyunk az állam életében és miután a párizsi kisebbségi egyezmény rendelkezései az eddigi 7 év alatt a magyarság és a kisebbségi felekezetek szempontjából egyáltalán nem respektáltattak: most már hivatalosan is elismerte annak létezését az államhatalom, s a szervezetünkkel kötött írásos

megállapításban igéri az annak szellemében létesült kötések szigorú betartását.

Igaz ugyan, hogy tanítóink újabb és ismételt zaklató vizsgáknak alávetése, iskoláink továbbra is mostoha gyermekként kezelése, az egyes képviselő testületekben elhangzott magyar szónak a kormány hivatalos lapja által történt helytelenítése és sok más, az alsóbb hatóságok részéről nap-nap mellett tapasztalt sérelem, ennek értékét kétségessé teszik: mégis ne veszítsük el türelmünket. Bizzunk az adott szó szentségében, a kötés betartásának ünnepélyes megigérésében. Alljuk a megállapodást őszinte magyar hűséggel, s ne adjuk fel a reményt az államhatalom reprezentánsainak őszinteségében sem. Mentül jobban így fognak megismerni minket, annál inkább rá kell eszmélniök, hogy a konszolidációnak nélkülözhetetlen pillérei vagyunk, akiknek támogatása felbecsülhetetlen érték, míg ha az ellenkező irányba kényszerítenek, a köz szenved helyrehozhatatlanul.

A nagy vonásokban itt most elmondottak ismétlem, fokozottabb mértékben kell, hogy késztesse nek belső bajaink orvoslására is.

Az a fásult közöny, mely evangeliumi egyházunk intézményeivel, sőt mondhatjuk magával annak szellemével szemben még mindig eltölti sok hívónk lelkét, erős belmissiói munkát igényel. Nem elég e téren az egyházfegyelem intézményes bevezetése, a vasárnapi iskolák életre hívása: azokat lélekkel, tartalommal kell megtölteni s megkedveltetni a hívókkal.

A hiveinkben szunnyadó, ősoktól öröklött mély hagyományos protestáns szellemet fel kell költöni álmából, mert az sajnos, csak a tudat alattiságban senyved ma nagyon sok gyülekezetünkben. Míg ha ezt öntudatossá fejlesztjük, annak segélyével nemcsak a hithűség, az áldozatkészség, s egyházunk, s intézményeihez szívvel-lélekkel ragaszkodás válik közkincsévé hiveinknek, de tekintélyében terebélyesedik evangeliumi roformátus egyházunk, s ezzel egyuttal leraktuk

alapjait az egymás megbecsülésén, szeretetén alapuló egységes magyar társadalomnak itt új hazánkban: már pedig megtanított reá a közel-múlt történelme, hogy ennek az egységes magyar társadalomnak hiánya, az osztálytagoltság is nagy részben okozója volt a nemzeti bukásnak.

Ha élni akarunk, ha hitünket, fajiságunkat fenn-tartani, s utódainkra átörökíteni akarjuk: szent kö-telességünk erre az utra lépni, mit ha egységesen, egy szívvellélekkeltűzünk magunk elé, meg is valósulhat.

Ime a hithűségnek, a magyar fajiságnak lett áldozata az a 33 ref. magyar gályarab lelkész is, akik ezek megvalósítását életüknél is többre becsülték. Kis csapatuk szava elhangzott a pusztába. Nagyon töretlen ugar volt akkor még a magyar talaj, a magyar lélek, s a lelkükben kigyult égi parazs, nem talált megértésre, s ellenhatás nélkül nyomhatta el azt a hatalom szava s vetette őket gályarabságba.

Rujter Adorján hollandi admirális szabadította meg megalázó, kínos belyzetükből a hitéért, fajiságáért mártíriumot szenvedő 33 lelkész közül 3 évi kínzás után még életben maradt 26 lelkészt, s adta vissza őket övéiknek.

Örökké emlékezetes lapja ez a magyar reformátusság történelmének, mely fényes lapot kegyelettel tárjunk ma fel, amidőn a napokban volt 250 éves évfordulója a nemes megmentő Rujter Adorján admirális 1676. április 29-én bekövetkezett halálának.

Emléke áldott a gályaraboknak, de áldott legyen a nemes megmentő Rujter Adorján admirális emlékezete is.

Ez a példa is csak arra buzdítson egyébként Nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlés, hogy hozzon ránk bármit is a sors, teljesítsük hiven Istenünk, hitünk, s evangeliumi egyházunk által mindnyájunktól elvárt kötelességünket.

Kezünkben a könyvek könyvével, szívünkben tiszta érzéssel, előre: magyar ref. egyházunk örökké élni fog!

Mai gyűlésünket ezektől áthatva nyitom meg.“

Közgyűlés

a) abban a mérhetetlen csapásban, mely az erdélyi református egyházkerületet, s vele egyetemes református egyházunkat főtiszteletű Nagy Károly püspök ur halálával érte, őszinte részvétellel osztozik.

b) Főtiszteletű Dr. Makkai Sándort erdélyi református püspökké történt választása alkalmával igaz, örvendő testvéri szívvvel köszönti, s működésére Isten bőséges áldását kéri.

2. sz. Az egyházközségek világi képviselői megbízó leveleiket lelkészi jegyzőnél leadván, igazoltattak, s közgyűlés a fenti tagokkal megalakul.

3. sz. Közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére — elnökség és jegyzőkön kívül — Kacsó Károly, Sz. Gáspár Pál és Gönczy Sándor közgyűlési tagok kérettek fel.

4. sz. Olvastatott a következő esperesi jelentés:

Esperesi jelentés

„Nagyfőtiszteletű és Méltóságos Egyházmegyei Közgyűlés !

Egy teljes esztendeje ült együtt utoljára nagykárolyi reform. egyházmegyei közgyűlésünk. Előttém a szomorú kép, melyet nyujtott. Keserűség, vigasztalanság érzete a szivekben, hat esztendei áldatlan sikertelen küzdelemnek lankadása a lelkekben. Sehol egy parányi derű. De hát hogyan is, hiszen a bizalmatlanság mondhatjuk a gyűlölség vastag köde zárta el előttünk a béke, a megértés áldott napját a hatalom részéről. Ha még ez magában állt volna, talán elviselhető lesz, de ott

volt a nagyobb ellenség a saját énünk, mely ezuttal is előtérbe nyomult s ősi erővel lángolt fel a turáni átok, hogy végkép lehetetlenné tegye vagy legalább megakadályozza a lehiggadást. Nem kis mértékben volt oka magunktartása, annak a lelket ölő, bizonytalan rendezetlen állapotnak, melyben élt, inkább halódott királyhágó-melléki református egyházkerületünk éveken keresztül. Megismétlődik a Bach, Lipót s a török hódoltság korszaka. És szomorú, szégyenítő, de tény, hogy ezen az állapoton református testvéreink egy része nem is kívánt segíteni, legalább nem igazi értelemben. Inkább türte ez áldatlan állapotot, mint feladja személyes óhajait, a kerület vezető állására emelni kívánt egyénre nézve. Így történt, mint annyiszor máskor a múltban, hogy a végveszélyben hozzánk fordult isteni kegyelem részben akaratom ellenére mentett ki bennünket reménytelen helyzetünkből. A lemondott országos kormány, expiálni akarta előző eljárását, elismerte kerületünket s annak fejéül választott Sulyok Istvánt, püspöknek s ez által megadta a lehetőséget a haladásra, kerületünk ref. egyházi életünk kiépítésére.

Ez a körülmény már meg is látszott bizonyos tekintetben a múlt hó 22-én Nagyváradon tartott egyházkerületi közgyűlésen is, bár híven magunkhoz, nem úgy mint annak lenni kellett volna. Napfény ragyogott az egyik mezőn, sötét boru takarta a másikat, mint természetes nyilatkozata annak a természetellenes jelenségnek, mely oda van nőve Árpád fiaihoz, melyen egy ezredév sem tudott s úgy látszik egy örökkévalóság sem fog változtatni semmit. Mért tagadjam, a kerületi gyűlés egy részének mintha orra vére folyt volna. Mintha ma ok lenne a szomorúságra, hogy ki a püspök, nem egyáltalán örömet kelthet bennünk az a tudat, hogy végre van püspökünk. Ez a vonás, ez a hang huzódott végig a gyűlés egész folyamán. Minden kérdésnél azonnal jelentkezett a két párt, jelezve a külön állást.

Ez a szellem huzódott keresztül a kerület minden működésén az év folyamán, felelőtlen egyének folytak be az igazgatásba, ami okozója lett annak, hogy az adott szűkös viszonyok között még a lehető véghezvitelén is képtelen lett kerületünk. Ennek a szellemnek kiirtásán, lehetőleg teljes elpusztításán kell munkálnunk s pótolnunk egy, új, nemes, az egyetértést munkáló gondolattal. Meg kell teremtenünk azt a szellemet, amely után, pedig oly csodálatos szeretettel vágyódunk, mely fajunk, vallásunk előhaladásának biztos záloga. Akkor ez a mai nap, e mostani időszak igazán hajnalhasadást jelent református egyházunk életében, melynek valóra válását segítse elő az isteni kegyelem.

A kerület sorsához hozzá van kötve az egyházmegye sorsa is. Az a stagnálás, sikertelen küzdelem, mely jellemezte a kerület mindennemű működését, rányomta jellemét az egyházmegyére is. Csak kötött marsrutával dolgozhattunk, nagy eredményekkel nem dicsekedhetünk. Boldogok vagyunk, ha nagyobb visszaeséseket elkerülhettünk s meglevő viszonyok között pozícióinkat megtarthattuk. Egy későbbi kor meg fogja állapítani, micsoda egész embert igénybe vevő nem közönséges küzdelem volt az, melyet fennmaradásunkért folytattunk.

Egyházmegyénk állapotáról részletes jelentésemet az utóbbiakban van szerencsém megtenni:

I. Az egyházközség belélete.

1. Az istentiszteletek megtartása tekintetében semmi kívánni való sem maradt fenn, úgy ünnepek alkalmával, mint vasárnapokon, délelőtt úgy mint délután megtartatnak és pedig délelőtt predikációval, délután biblia vagy kátémagyarázattal, pár helyen imádsággal. Hétköznapi isteni tisztelet délelőtt tartatik mindenhol, adventben és böjtben több helyen bibliamagyarázattal. Ifjúsági és gyermek istentisztelet még nincs bevezetve egyházmegyénkben, hanem arról van gondoskodás,

hogy az iskolás gyermekek az istentiszteleteken részt vegyenek. 2. A konfirmációra a lelkészek készítik elő a növendékeket, a konfirmáció áldozócsütörtökön, ünnepélyes formák között történik, mikor konfirmációi emléklapok osztatnak szét a növendékek között. 3. Ha a vallásosság hü kifejezője a templomok látogatottsága lenne, nem lenne ok panaszra, mert a templomlátogatók száma eléri az utóbbi évtizedek százalékát, az urvacsorával élők számában sincs csökkenés, de mintha más lélek vezérle né ma hűveinket az Ur házába, bizonyos fásult közönyösség észlelhető. Talán a vasárnapi iskola intenzívebb működése lesz hivatva ezen a téren javulást eszközölni. 4. Sektáriusok, felekezetenküliek nincsenek hűveink között, hat egyházunkból kitérttel szemben egy áttérő van. Házasságok alkalmával se kárunkra, se javunkra nem történt megegyezés. Itt nagy küzdelmet folytat a lelkész a legtöbb esetben, bámulatosan csökkent hűveink ellenálló ereje, legtöbbször nem tudnak ellen állani a kísértésnek. 5. Egyházi szertartásainkat hűveink egyetlen esetben sem mellőzték. Felekezeti sérelmek nem fordultak elő, bár kath. testvéreink respektive a klérus részéről a multban tapasztalt animóztatás, aggresszivitás mitsem vesztett erejéből. 7. Hűveinkkel ellenkező szokások, mint például halottak estjén a temetők kivilágítása, urnapján munkától való tartózkodás, egyik-másik egyházunkban feltalálhatók. 8. A hűlet erősebbé tételére, amennyire a viszonyok engedték, tartottak vallásos felolvasásokat, de ifjusági egyesület, nőegyesület, ref. olvasó egyesület, vagy más jótékony vallásos egyesület nem működött. Ezzel szembeni örömmel mondhatom, hogy az egyházi énekkarok száma minden évben nő, jelenleg már kilenc egyházban található. 9. Mit olvasnak hűveink? Egyszóval felelve a kérdésre: kalendáriumot. Körülbelül erre szoritkozik a nép szellemi szükséglete. Nem azért, mintha egyebet is nem szívesen olvasna, de mert az ő nivójának meg-

felelő szellemi termékekhez sem lap, sem könyv alakjában hozzá nem jut, azért mert nincs. Ez ma még a jövő zenéje. 10. Az adakozásról, mint a hitélet egyik mérőfokáról emlékezve, nem mondhatom, hogy hiveinknél az ebbeli készség teljesen lelohadt volna, de azt igen, hogy nem áll azon a szinten, melyet a mai rendkívüli idők megkívánnának. Különösen ha az egyházi adózásra tekintek, határozottan állithatom, hogy e részben a hivek áldozatkészsége a szinten alul sülyedt. Itt már nem is készségről, hanem kényszerüségéről lehet beszélni. Nem fordul elő egyetlen eset, midőn valami belhivatalnoki állás betöltéséről van szó, hogy a gyülekezet a khárta kisebb-nagyobb mérvű esonkitását meg ne kísérelné. Csak valami késő bánat ne származzék az e nemű törekvésből anyaszentegyházunkra.

II. Az egyházközség külélete, szervezete, vagyona.

Egyházközségeinkben a presbyteriumok szervezve vannak, határozatai jegyzőkönyveztetnek. Anyakönyvek pontosan és tisztán vezettetnek. A parókhíalis könyvtár a régi állapotban van, melyben az előfordult változások keresztül vannak vezetve. Az egyházi levéltárak még mindig igen sok kívánnivalót hagynak fenn. Az egyházközség ingatlanai az egyház nevéen állanak. Az egyház épületei tűz ellen biztosítva vannak, egyházmegyei és kerületi intézkedés után körülbelől megfelelő értékben. Az egyházi költség-előirányzatokról, egyházgondnoki számadásokról, alapítványokról a számvevőszéki jelentés ad tájékoztatót. A belhivatalnokok fizetése kiszolgáltatásában nagy mulasztás tapasztalható. Az egyházi épületek a legtöbb helyen rossz karban vannak, még a kisebbmérvű renoválások sem eszközöltetnek, annál kevésbé új építkezések. Nem tud alkalmazkodni még ma sem a közönség a mai valutáris viszonyokhoz, mindent drágának tart s jobb jövő reményében pusztulni

enged olyan értékeit is, melyet ma talán kis megerőltetéssel megmenthetne.

III. Az egyházközség iskola ügyei.

Minden intézmény között legszomorubb sors jutott az iskoláknak, nem élnek, csak vegetálnak. Eltekintve attól, hogy fennállásuk egy percig sincs biztosítva, működésük elé a tanterv oly akadályokat gördít, hogy a tanítók csak a legnagyobb lelki, szellemi megerőltetés árán tudnak némi sikert felmutatni úgy, hogy a haladás elbírálásánál nem az elért eredmény veendő mértékül kizárólag, hanem inkább az a nemes törekvés, igyekezet, melyet tanítóink a lehetetlennek látszó viszonyok között is kifejtettek, hihetetlen életlehetőség között. Egyházaink sem tették meg az iskolákkal szemben csak részben kötelességeiket, pedig itt minden év újabb és nagyobb terhet ró fajunkra, hitfelekezetünkre. Itt próbakőre tétetik áldozatkészségünk, mely ha aláhanyatlík, megszűntek iskoláink, fajunknak, vallásunknak ezen erősségei. Egy mód lenne, mellyel kulturális, tehát köz, állami célt szolgáló iskoláink az enyészettől egy csapásra megmenthetők lennének: az államsegély. Ezt kérni, esetleg követelni, mint adófizető polgároknak jogunk, sőt kötelességünk. Ez irányban való erélyes zörgetést ajánlok figyelmébe az egyházi vezetőségnek, de mig ez sikerre vezetne, a magunk részéről is mindent meg kell tenni híveinknek, iskoláink fenntartására.

Ez ideig sikerült fenntartanunk a már 1918-ban működő, vagy ez évben újonnan megnyílt, 13 egyház által fenntartott 24 tanerős iskolánkat. Királydarácon, Erdengelegen, a visszaszerzésre fordított minden igyekezetünk kudarcot vallott. Krasznaszentmiklóson, Csomaközön tanítványok hiánya miatt a visszaszerzés meg sem kísértetett. Működő iskoláink az állam által felállított követelményeknek eleget tesznek, úgy a felszerelés, mint az iskola épület s a tanterv dolgában. E részben megintést ez évben nem kaptunk, sőt

hellyel közzel némi elismerésben is részesültek tanítóink, a bizonyos idő közkben vizitáló segéd tanfelügyelők részéről. A tanítás eredménye a kanonika vizitáció jegyzőkönyve szerint 12 iskolában kitűnő, hatban jeles, hatban jó. A legkedvezőbb viszonyok között is oly megnyugtató, melyért elismerés illeti meg a tanítói kart.

Az iskolák növendékei feltűnően jobban látogatják az iskolát, mint az előző évben, amiben valószínűleg nagy része van annak a szigornak, melyet a polgári hatóság a mulasztókkal szemben alkalmaz.

IV. Az egyházi tisztviselőkről.

„Ti vagytok a földnek savai, ha a só megizetlenül, mivel izesittetik meg az étel?” modja Idvezítőnk. Mintha a só izetlenülése lenne észrevehető az egyház tisztviselői karán is. Az a régi „nobile officium” kezd közönséges teherré válni s a kommunizmustól átítatott, még mindig meg nem tisztult nép unottá, keservessé teszi a tisztviselők jóindulatu rendcsinálási törekvését. A tekintély igen alá szállott, az intelemnek nincs foganatja, a jószándék, törvénytisztelet kigunyolásra talál. Ily körülmények között a hivatalos kötelesség teljesítésében a buzgóság, készség minimumra szállt alá. Talán erre vonatkozó szabályrendeletünk lesz hivatva e részben a javulást munkálni.

Az áldásos béke, szeretet, egyetértés a belhivatalnokok között, ha hivatva van egyházi életünk felvirágoztatását munkálni, jó reménységben lehetünk, mert nemcsak nagy általánosságban frázisként, de a valóságban testvéries viszony és érzület uralkodik közöttünk.

A testvéri szeretet fájdalmával emlékezem meg a lelkészi karunkat ért veszteségről, tiszteletes Nagy Károly érdengelegi és tiszteletes Csutoros Albert érendrédi lelkésztársaink elhunytáról. Nagy Károly lelkésztársunk, nemcsak az egyházmegye, de az egész egyházkerület lelkészi karának Nesztora, megérett gabonája volt az Urnak. Hatvanhét

évi lelkészi szolgálat után 92-ik életévében tért meg őseihez. Egész életét Isten kiváló áldása kísérte. Csaknem haláláig lelki, testi erőben hiven gondozta a gondjaira bízott gyülekezetet s a jó munka után egy csendes átszenderülés volt halála ama jobb világba, hol várt reá az igazság koronája. Csutoros Albert lelkész atyánkfiát az élet delén, a munka közepén hívta el a halál. Munkabíró erejének teljében hagyta itt azt a pályát, melyen égő buzgósággal működött. Talán a túlfeszített munka volt részben oka kora eltávozásának. Egyházi életünk, lelkészi karunk egyik kiváló munkását vesztette el benne. Legyen áldott mindkettőjük emlékezete, melynek jegyzőkönyvünk lapjain való megörökítését kérem.

Az ürességbe jött lelkészi állásokra az érend-rédi egyház tiszteletes Gargya Géza nagyváradi segédlelkész, az érdengelegi tiszteletes Borbély Sándor somlyóujlaki rendes lelkész atyánkfiát választotta el egyhangu meghívás útján. Készséggel fogadjuk egyházmegyénk kebelébe az elválasztott lelkésztársakat, munkásságuk s munkabírásukhoz szép reményeket fűzünk s azokra Istennek kegyelmét, áldását kérjük. A választásokat megerősítettem.

Jelentem egyben, hogy az erdélyi püspök néh. boldog emlékü főtiszteletű Nagy Károly engedélye, illetve kibocsátása alapján oldalam mellett esperesi segédlelkészül tiszteletes Czirják Károly kolozsvári harmad éves theológust alkalmaztam, ki 1925. szeptember hava 27-ikétől hiven, lelkiismeretesen tölti be segédlelkészi tisztét.

A nagykárolyi reform. egyház vallástanító lelkésze tiszteletes Várady Attila a szapárifalvai lelkészségre elválasztatván, helye előbb tiszteletes Juhász Péter máramarosszigeti, később tiszteletes Spáczai Árpád segédlelkésszel töltetett be.

Tiszteletes Tukacs László a berei református gyülekezetnek 18 éven át hűséges lelkipásztora, a beregmegyei Tarpa egyházközség állami iskolájához hitoktató lelkésszé neveztetvén ki, berei

állásból mult hó 20-ik napján eltávozott. Midőn a kötelességét hiven teljesítő lelkipásztortársunk távozta felett sajnálatunknak adunk kifejezést, ugyanakkor új munkakörében sok szerencsét kívánunk. Áldás kívánásunk kísérje a távozót, legyen vele az isteni kegyelem.

A tanítói karban következő változások történtek:

Eltávoztak Dobráról Kádár István helyettes tanító és Nagy Margit tanítónő, Nagykárolyból Szendrei Rozália, Beréből Katona Zsigmond, Irinyből Koós Elek és neje Medgyesi Emilia, Érendrédről Csutoros Albertné Üröghy Aranka, Érkörtvélyesről Dezső Sándor tanítók és Királydaróczról Kósa Kárcly kántor.

Tanítókká, illetve tanítónőkké választottak: Dobrára Fórizs Mihály és Tamási Erzsébet Fórizs Mihályné, Nagykárolyba Tyukody Ilona s Vadnay Margit, Berébe Berényi Sándor, Irinybe Koroknay Ilona s Vadnay Margit, Érendrédre Csutoros Anna, Érkörtvélyesre Radványi Mihály. Mindnyájokat szeretettel vesszük be egyházmegyénk tanítói karába, rájuk Isten áldását kérjük, nemes munkáik után sikert remélünk.

Készséggel emlékszem meg arról a nemes igyekezetről, mellyel egyházaink hiányzó harangjaikat igyekeztek kipótolni. Valamennyi egyház lelkes ünneplés közt avatta fel harangjait. Új harangot szereztek Érkörtvélyes, Domahida, Kis-majtény, Dobra és Szaniszló egyházak. A dobrai harangavatási ünnepség fényét növelte meg jelenésével főtiszteletű Sulyok István püspök ur. Egyébként a lelkes ünneplésben nem volt hiány sehol sem. Temetni, ünnepelni a magyar közmondásosan tud.

V. Népmozgalmi adatok.

A teljességet kívánná szolgálni az a kimutatás is, mely a népmozgalmat tünteti fel. Kinyomtatva van a III-ik számú iven, itt csak főbb eredményeiben ismertetem. Született az egyházmegye

kebelében 460 egyén, meghalt 338, házasságra lépett 117 pár. Sem javunkra, sem kárunkra megegyezés nem történt. Konfirmáltattak 223-an. Áttért hozzánk 1, kitért tőlünk 6 egyén. Lélekszám szaporodás 123, fogyás 20. Összes lélekszám 15034. Apadás a múltévihez viszonyítva 454 lélek, melynek oka a repatriálás és kivándorlásban keresendő.

Ezekben kívántam 1925-ik évi jelentésemet előterjeszteni, melyek után maradtam a Nagytiszteletű és Méltóságos egyházmegyei közgyűlésnek alázatos szolgája.

Börvely, 1926. május 4.

Havas Gyula
esperes.

Közgyűlés

a) az esperesi jelentést tudomásul veszi, s az abban foglalt elnöki intézkedéseket határozatokká emeli.

b) Néhai Nagy Károly érdengelegi, Csutoros Albert érendrédi lelkészek emlékét jegyzőkönyvében megörökíti.

c) Gargya Géza érendrédi és Borbély Sándor érdengelegi lelkészeket bekebelezi ; Czirják Károly hittanhallgatónak esperes ur mellett segédlelkészi minőségben való alkalmaztatását tudomásul veszi ; Főrizs Mihályné : Tamási Erzsébet dobrai, Vadnay Vilma nagykárolyi, Berényi Sándor berei, Radványi Mihály érkörtvélyesi tanítókat, illetve tanítónőket állásaikban megerősíti, s amennyiben még hivatali esküt nem tettek volna : ennek letetésére nevezeteket felhívja.

d) A berei lelkészi állásból eltávozott, a beregmegyei Tarpa

egyházköztségben az állami iskolához hitoktató lelkésszé kinevezett Tukaes László távozása felett sajnálatának ad kifejezést s ugyanakkor új munkakörében nevezettnek sok szerencsét kíván.

e) Az iskolákról, különféle adakozásokról való kimutatásnak, valamint a népmozgalmi statisztikának közgyűlésünk jegyzőkönyvében való közzétételét elhatározza.

5. sz. Olvastatott a következő Számvevőszéki jelentés:

Számvevőszék jelentése

az 1925-ik évi egyházgondnoki, egyházmagtári és bortári számadásokról és az 1926-ik évi egyházi költségelőirányzatokról.

Egyházmegyénk 16 egyházából beérkezett a gondnoki számadás és a költségelőirányzat, Géres adós mindkettővel. A berei, börvelyi, csomaközi, dobrai, domahidai, érkörtvélyesi, genesi, irinyi, kaplonyi, királydaróczi, kismajtényi, krasznaszentmiklósi, nagykárolyi, szaniszlói egyházak gondnokainak számadásait és az egyházi költségelőirányzatokat megerősítésre ajánljuk. Az érendrédi egyház gondnokának számadása és költségelőirányzata felvilágosító pótlás végett visszaküldendő.

Anyaszentegyházunk magasabb érdekeire tekintettel kéri a számvevőszék azokat, akiket illet, hogy a gondnoki naplóknak ne vezetői, hanem a gondnokoknak a naplók vezetésében legyenek irányítói, a pénztári naplók ellenőrzésében a törvény rendelkezésének teljesítői, — az egyes alapok, különösen az egyházfentartási és a szegény alap létesítésében és fejlesztésében a felsőbb egyházi hatósági szabályrendeletek végrehajtói. Egyházmegyei közgyűlés feltétlenül szerezh-

zen érvényt az Egyházkerületi Szabályrendelet azon rendelkezésének, melyszerint a gondnok a lelkész utalványozása nélkül, ha nem is 5, de 50 Lei-n felüli összeget egyházpénztárából ki nem fizethet. Talán így remélhetőleg be lesz vágva az útja annak a minden törvényes alapot nélkülöző, Isten anyaszentegyházához nem méltó abususnak, melyszerint a gondnok a Isten dicsőségére végzendő közmunkák alkalmával elfogyasztott italo-kért — bizonyára a lelkész tudta nélkül — de a presbitérium hallgatólagos beleegyezésével — évenként ezreket dobjon ki az amugy is szükös egyházi pénztárból.

Ezen kívül a számadások és a költségelőirányzatok elkészítésénél figyelembe veendő az egyházmegyei közgyűlésnek évenkénti idevonatkozó határozatai, mert ha mindent ignorálunk: akkor a számvevőszék munkája céltalan, s további fenntartása felesleges.

A számadások vizsgálatánál arra a tapasztalatra jutottunk, hogy egyik-másik egyház pénzübeli és takarékmagtári buzatókáját nagyon alacsony, 10%-os kamatláb mellett forgatja, mint Királydaróc és Iriny, ezért illető egyházak felhivandók tőkéjük magasabb kamatláb mellett való gyümölcsöztetésére.

Végül jelentjük, hogy Tukacs László volt berei lelkész, számvevőszéki tag repatriált, számvevőségi tagsági helye betöltésre vár.

Ezek után szabad legyen javaslatunkat a következőkben előterjeszteni.

Egyházmegyei Közgyűlés

a) kötelezze el az érendrédi és gériesi egyházak előljáróit költség-előirányzataiknak 15 nap alatt megvizsgálás végett a Számvevőszékhez való beküldésére;

b) hívja fel az irinyi és a királydaróczi egyházakat tőkéiknek lehetőség szerint magasabb kama-

tozással való gyümölcsöztetésére;
c) mondja ki, hogy gondnok
egyházpénztárából 50 Lei-n felüli
összeget csak lelkész ellenjegy-
zése mellett utalványozhat.

Kiváló tiszteletünk nyilvánításával vagyunk
a Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlésnek
alázatos szolgálói:

Nagykárolyban, 1926. május hó 5.

Papp József,
e. m. számvsz. elnök.

Kacsó Károly,
e. m. számvsz. tag.

Számvevőszéki jelentés.

Rác Elek kismajtényi lelkész, egyházmegyei
gyámintézeti és közigazgatási pénztáros 1925 évi
számadásait, s költségelőirányzatait átvizsgálván,
minden tételében helyesen vezetettnek találtuk,
s buzgó fáradozása kiemelésével a számadás
kötelezettségei alól felmentésre, számadását meg-
erősítésre ajánljuk.

A számadások főbb vonásai:

I. Gyámpénztár.

Bevétel: 2660 Lei

Kiadás: 2660 Lei

Maradvány: — —

Vagyoni állás 1925. évi december hó 31-én
Magyarországon lévő tőke és értékpapirokban:
24804 Kor. 75 fillér; Romániában lévő tőke és
értékpapirokban: 21527 Lei. Van a gyámintézet-
nek 7 gyámoltja.

Költségelőirányzat 1926. évre.

Fedezet: 1700 Lei

Szükséglet: 1675 Lei

Maradvány: 25 Lei

II.

Az országos református lelkeszi nyug- és gyámintézet helyett fizetett járulékokról szóló elszámolás főbb tételei az 1925-ik évben :

Bevétel : 4081 Lei 34 bani

Kiadás : 1764 Lei —

Maradvány : 2317 Lei 54 bani

Költségvetés :

Fedezet : 1703 Lei 56 bani

Szükséglet : 3150 Lei

Közalapi járulékokból fedezendő 1446 Lei 44 bani hiány.

III. Közigazgatási pénztár,

Bevétel : 41105 Lei 54 bani

Kiadás : 31091 Lei 05 bani

Maradvány: 10014 Lei 49 bani

Költségelőirányzat :

Bevétel :

Kiadás :

Midőn úgy az egyházgondnoki számadások és költségelőirányzatok, valamint Ráczy Elek gyámintézeti és közigazgatási pénztáros számadásait, s költségelőirányzatait mellékleteikkel együtt egyházmegyei közgyűlésünk jegyzőkönyvében kinyomatni javasoljuk, kiváló tiszteletünk nyilvánításával maradtunk :

Nagykároly, 1926. évi május hó 6-án.

Papp József

e. m. sz. sz. elnök.

Kacsó Károly

e. m. sz. sz. tag.

Közügyülés

a számvevőszék jelentését tudomásul veszi, s az abban foglalt javaslatokat határozatokká emeli.

6. sz. Tárgyaltattak az érdengelegi ref. egyházközségnek

a) az egyházi földek megmunkálása tárgyában,

b) a lelkeszi földjavadalom kiegészítése tárgyában, — s

c) a temetőföld használata tárgyában hozott határozatai.

Az érdengelegi ref. egyházközség ugyanis

a) 1926 évi február hó 28-án tartott egyházközségi közgyűlésén hozott 2 számú (7—1926. jkvi számú) határozatával — a presbytérium 34—1926 számú határozatát elfogadva — kimondotta, hogy hat éven keresztül az egyházközség használatában lévő földet házilag megmunkálja úgy, hogy az aratás és kapálás kivételével minden egyéb munkát a hivek végeznek el. Erre magukat a hivek aláírásukkal is kötelezték.

b) 1926. február 26-án tartott presbyteri ülésen 2 szám (43—1926 jkvi szám) alatt, s 1926. február 28-án tartott egyházközségi közgyűlésen 2 szám (9—1926. jkvi szám) alatt hozott határozataival kimondotta, hogy mindaddig, míg az egyháznak felekezeti iskolája nem lesz, a lelkeszi javadalmat képező 27 és $\frac{1}{2}$ kat. hold földet a kántortanítói földből adandó 4 és $\frac{1}{2}$ kat. holdra 32 kat. holdra kiegészíti.

c) 1926. március 5-én tartott presbyteri ülésen 2 szám (53—1926. jkvi szám) alatt hozott határozatával kimondotta, hogy az akácfáktól a folyó évben kitisztítandó temetőföld az 1927 évtől kezdődőleg a lelkesz használatába bocsáttatik, aki azt használhatja szabad tetszése szerint, kivéve ott, ahol fejfák állanak. A temető szélén körül mindenütt azonban az akácfa az egyházközség számára meghagyandó, illetve ahol még nincs, ott beültetendő.

Egyházmegyei közgyűlés az érdengelegi ref. egyházközségnek fentemlített — a törvényes határidőben felebbezéssel meg nem támadott — határozatait megerősíti; s ezen határozatok végrehajtásaként elkötelezi az érdengelegi ref. egyházat, hogy :

a) az egyházközség használatában lévő földeket mostantól kezdve hat éven át házilag munkáltassa úgy, hogy — az aratás és kapálás kivételével — minden egyéb munkát az egyházközségi hivekkel egyházi közmunkaként végeztessen el.

b) a lelkészi javadalmat képező földek kiegészítéséül az egyházi illetve kántortanítói földből fordulónként másfél kat. holdat, összesen tehát négy és fél kat. holdat azonnal méressen ki s lelkész használatába úgy adjon át, hogy ezen pótföld ez évi haszna már a lelkészt illesse meg; s ezen pótföld használatában lelkészt mindaddig hagyja meg, míg az egyháznak felekezeti iskolája nem lesz.

Az egyházban ref. felekezeti iskola felállítása esetén ez a most kiegészítésül adott föld a felekezeti iskolai tanító javadalmazására visszaadandó.

c) a temetői földet az 1927 évtől kezdődőleg lelkész használatába boesássa át.

d) a b) és c) pont rendelkezéseinek megfelelőleg a lelkészi díjlevelet egészítse ki s azt 3 példányban felsőbbhatósági jóváhagyás céljából esperes ur útján egyházmegyei közgyűléshez sürgősen terjessze fel.

7. SZ. Tárgyaltatott az érdengelegi ref. egyház lelkészi fapénz átváltoztatásának ügye.

Az érdengelegi ref. egyház presbytériuma 1926 évi április 11-én tartott ülésén 2 és 3 szám

(80 - 81-1926. jkvi szám) alatt hozott határozatával kimondta, hogy a lelkésznek járó 4 köbméter tűzifa beszállítását nem vállalja; a lelkészi iroda fűtésére pedig évi 2 köbméter tűzifát állapít meg.

Borbély Sándor lelkész ezen határozatok kapcsán — azoknak felebbezéseként — kéri, hogy lelkészi díjlevelében foglalt — 1871 évből kelt — az a kitétel, amely szerint „20 forint osztrák értékű évi fapénz, amit az egyház egy summában fizet a lelkész számára“ a mai viszonyokhoz képest úgy változtattassék meg, hogy e helyett a lelkész részére 20 köbméter fa mindenkori vételára, — s lelkészi iroda fűtésre 4 köbméter fa beszállítva és felvágva állapíttassék meg.

Egyházmegyei közgyűlés a kérelmet elsőfoku tárgyalás és határozathozatal céljából az érdengelegi ref. egyház presbytériumának kiadja.

Azért kellett így határozni, mert a lelkész kérelme tulmegy azon a kereten, amelyekről az említett presbyteri határozatokban szó volt, egyházmegyei döntés előtt tehát módot kell adni az elsőfoku hatóságnak: a presbytériumnak, hogy a kérelmet tárgyalja s abban érdemileg határozzon.

8. sz. Tárgyaltatott a domahidai református egyházközség kérése közmunka kötelezővé tétele tárgyában.

Egyházmegyei közgyűlés a becsatolt jegyzőkönyvi határozatok alapján a domahidai református egyházban a közmunka teljesítését kötelezővé teszi úgy a gyalogosokra, mint az ígás jószággal bíró egyháztagokra nézve. Akik közmunkára a szükség ki-

vánta időben ki nem állanak :
egyházpénztárába büntetést fizet-
nek, még pedig a gyalogosok a
mindenkori napibért, az ígás jó-
szággal bírók a mindenkori fuvar-
bért.

9. sz. Olvastatott a domahidai református
egyház presbitériumának felterjesztése.

A domahidai református egyháztanács 1926.
évi február hó 25.-én tartott ülésének 10. számú
határozatával annak a megállapítását kéri egyház-
megyei közgyűléstől, hogy a paróchiális udvaron
lévő fák kit illetnek, a belhivatalnokot vagy az
egyházat-é ?

Egyházmegyei közgyűlés az
egyházmegyei Szabályrendelet
XIV. szakasza 3 pontjában foglalt
rendelkezésre és a szokásjogra
hivatkozva megállapítja és ki-
mondja, hogy a paróchiális udva-
ron lévő fák a haszonélvező tiszt-
viselőt: lelkészt és tanítót illetik,
hivataloskodásuk ideje alatt azzal
szabadon rendelkeznek, ki is vág-
hatják, de helyettük kötelesek
másokat ültetni.

10. sz. Tárgyaltatott a domahidai reformá-
tus egyház presbitériumának előterjesztése egy-
házi földbirtok bérbeadására vonatkozólag 1919
évi július 9-én Bihari András bérlővel megkötött
szerződés megsemmisítése tárgyában.

A domahidai református egyházközség 1919.
évi július hó 9-én bérleti szerződést kötött Bihari
Andrással, melynek értelmében 12 évre bérletbe
adja nevezettnek az u. n. „csonkási“ 18 1/2 magyar
holdnyi földjét, amelyért ő holdankint 40 koronát
köteles fizetni; bérlő azonban e 40 koronának
valorizált értéke helyett ma is 40 Lei-t fizet, ami
az egyházra nézve annyira hátrányos, hogy a

bérelt földnek még állami adója sem telik ki belőle. Erre tekintettel a domahidai presbitérium kéri az Egyházmegyét ezen bérlet szerződés megsemmisítésére.

A nagykárolyi református egyházmegyei közgyűlés, — anélkül, hogy a szerződés megsemmisítésére vonatkozólag érdemleges határozatot hozna, — utasítja a domahidai református egyház presbitériumát, hogy bérlővel a földekért a helyben szokásos bérösszeget próbáljon fizettetni, ami ha célra nem vezetne: per útján is igyekezzék az egyházközség érdekeit megvédeni.

11. sz. Olvastatott a Királyhágómelléki Református Egyházkerület 1925. évi június hó 12. napján tartott közgyűlése 19. számú jkvi. határozata az egyházmegyei belmissziói bizottságok alakítása tárgyában.

Egyházmegyei közgyűlésünk a kerületi közgyűlés határozata értelmében a belmissziói feladatoknak egyöntetű, állandó és rendszeres végzése, illetve végrehajtása végett Havas Gyula esperes, Dr. Nagy Sándor egyházmegyei gondnok, Tárczy Géza, Borbély Sándor lelkészek, Szilágyi Kálmán érendrédi egyházi főgondnok és Bakó István nagykárolyi tanítóval megalkotja az egyházmegyei belmissziói bizottságot. A bizottság elnöke: Havas Gyula esperes, előadója: Papp József.

12. sz. Targyaltatott a királydaróczi református egyház lelkészének és gondnokának előterjesztése templomjavítás tárgyában.

Egyházmegyei közgyűlésünk a királydaróczi egyházközség határozatait a templomjavítás tárgyában megerősíti.

13. sz. Tárgyaltatott az időszaki tanács választása.

Egyházmegyei közgyűlés az időszaki tanácsba rendes tagokul: Papp József, Kacsó Károly és Néma Gusztáv, póttagnak: Takács Ferenc, Gáspár Pál és M. Szabó Miklós tanácsbírákat választja.

14. sz. Az egyházkerületi képviselők megbízatása

lejárt, — egyházmegyei közgyűlés 1926-ik évre egyházmegyénk részéről Papp József lelkészi jegyzőt és Sz. Gáspár Pál tanácsbíró küldi ki kerületi képviselőül.

15. sz. Tárgyaltatott a szatmári tanítónő-képző igazgató tanács elnökének kérése az intézet adósságaiból egyházmegyénkre eső rész: 9000 Lei-nek befizetése tárgyában.

Az 1925. évi július hó 3-án tartott fenntartó-testületi gyűlés megállapítása szerint nagykárolyi egyházmegyénket az adósságból 9000 Lei és az összegnek azóta esedékes kamata terheli s ennek befizetését kéri az igazgatótanács elnöke.

Egyházmegyei közgyűlésünk az intézet adósságaiból egyházmegyénkre eső részének az intézet pénztárába való befizetéséhez hozzájárul.

16. sz. Tárgyaltatott Fiók Zsigmond, nagykárolyi lakosnak Várady Atilla volt nagykárolyi

s. lelkész nevét viselő 1000 Lei-es iskolai alapítványról kiállított alapító levél.

Egyházmegyei közgyűlés
Fiók Zsigmond által — Várady
Attila volt nagykárolyi s. lelkész
nevére tett 1000 Lei-es alapítvány-
ról általa Nagykárolyban 1926.
évi március 31-én kiállított s a
nagykárolyi református egyház
presbiteriuma által 1926. évi már-
cius hó 31-én tartott ülése 41. számú
határozatával elfogadott alapító-
levelet megerősíti.

A megerősített alapítólevél
egy példánya az alapítónak, egy
példánya a nagykárolyi reformá-
tus egyháznak adatik ki, egy pél-
dánya az egyházmegyei levél-
tárba helyeztetik el, egy pél-
dánya az egyházkerületre ter-
jesztetik fel tudomásvétel végett.

17. sz. Tárgyaltatott Bölönyi Zsigmondné
szül. Tótfalussy Matild érszodorói lakosnak 1000
Lei-es iskolai alapítványáról kiállított alapítólevél.

Egyházmegyei közgyűlés Bö-
lönyi Zsigmondné szül. Tóthfa-
lussy Matild által, Ozsváth Jó-
zsefné szül. Szentkirályi Zsófia
és Szodoray Sándorné szül. Tóth-
falussy Paula emlékére tett 1000
leies alapítványról, Beke Erzsé-
bet, mint az alapítványt tevő meg-
bizottja által Nagykárolyban 1923
évi március hó 31-én kiállított s
a nagykárolyi református egyház
presbiteriuma által 1926. évi már-
cius hó 31-én tartott ülése 41.
számú határozatával elfogadott
alapítólevelet megerősíti.

A megerősített alapítólevél egy példánya az alapítónak, egy példánya a nagykárolyi református egyháznak adatik ki, egy példánya az egyházmegyei levéltárba helyeztetik el, egy példánya az egyházkerületre terjesztetik fel tudomásvétel végett.

18. sz. Tárgyaltatott Gönczy Sándor nagykárolyi lelkész indítványa az egyházfegyelem gyakorlati alkalmazása tárgyában.

Az indítvány javaslattétel végett kiadatik a belmissziói bizottságnak.

19. sz. Tárgyaltatott a berei lelkészi díjlevél ügye.

Berei református egyház az üresedésben lévő lelkészi állást a régi, törvényes díjlevél megcsonkításával akarja betölteni.

Egyházmegyei közgyűlés mély sajnálattal, jogos felháborással és megbotránkozással tér napirendre a bereiek díjlevélcsonkítási törekvése fölött: a lelkészi állásra az érvényben lévő díjlevél alapján a pályázat meghirdetését elrendeli.

20. sz. Tárgyaltatott az üresedésben lévő számvevőszéki tagság betöltése.

Egyházmegyei közgyűlés az eltávozott Tukaes László számvevőszéki tag helyett Gönczy Sándor nagykárolyi lelkészt választja számvevőszéki tagnak.

21. sz. Tárgyaltatott néh. Csighi István halálával megüresedett lelkész-dékánság betöltése.

Egyházmegyei közgyűlés a III-ik kör lelkészdékánjául M. Szabó Miklós királydaróczi lelkészt választja meg.

22. sz. Tárgyaltatott a királydaróczi református egyház kántor-tanítójának díjlevele.

Királydaróczi református egyházközség kántortanítójának díjlevelét 3 példányban a vonatkozó presbiteri és egyházközségi közgyűlési jegyzőkönyvi kivonatokkal együtt egyházmegyei közgyűlés elé terjeszti, kérve azoknak jóváhagyását, megerősítés végett az egyházkerületre való felterjesztését.

Közgyűlés díjlevelet pótlás végett visszateszi a királydaróczi református egyház presbitériumához.

23. sz. Tárgyaltatott Rác Elek kismajtényi lelkész indítványa „Agrár“-ügyben.

Mivel az „Agrár Reform“ végrehajtása rendjén egyházainkat, lelkészeinket, tanítóinkat csaknem minden egyházközségben sérelem érte:

egyházmegyei közgyűlés felhívja az egyházközségek előljáróit, hogy a szenvedett sérelmekről a tényleges állapotnak megfelelő jelentéseket sürgősen küldjék Esperes urhoz, aki azokat összegyűjtve terjessze az egyh.-kerületre, kérve a kormánytól — esetleg a Magyar Párt útján — a sérelmek jogorvoslását egyházainknak és a belhivatalnokoknak az Agrár-törvényben biztosított igényeik kielégítése által.

24. sz. Tárgysorozat kimerítettén, — elnökség megköszönve a tagok érdeklődését — a gyűlést bezárja.

K. m. f.

Hitelesített Nagyváradban, 1926. évi május hó 17. napján.

Kacsó Károly,
e. m. t. bíró

Papp József,
lelkési jegyző

Havas Gyula,
esperes

NAGY KÁROLY

ÉRDENGELEGI LELKÉSZ

1832.—1925.

1925. június 7-én felzokogott az érdengelegi kicsiny gyülekezetben a jajszó: „*Leesett a mi fejünk koronája, jaj most nekünk!*” a gyülekezet érdemes öreg lelkésze, a nagykárolyi egyházmegye, sőt az egész Királyhágómelléki egyházkerület neszтора: Nagy Károly lelkész adta vissza lelkét Teremtőjének.

1832. február 3-án született Nagykárolyban régi nemesi családból. Iskolai tanulmányait itt és Debreczenben végezte. Lelkészi oklevelét megszerezve, 1854-ben Nagykárolyban lett vallásitanító segédlelkész. 1858-ban irinyi egyházunkba ment előbb segéd-, majd helyettes-, 1860-tól pedig rendes lelkészi szolgálatra. Innen hívta meg az érdengelegi gyülekezet az 1871. év elején és itt is működött egészen haláláig.

1862-ben megnősült, Debreczenből hozva hűséges élettársat Gombos Zsuzsánna személyében, kivel áldott, boldog életet élt 52 éven keresztül, feleségének 1914. október 30-án bekövetkezett haláláig. Házasságukat két gyermekkel áldotta meg az Isten, kik ma is élnek.

Összesen 71 évi és ebből 65 évi rendes lelkészi szolgálat érdemét vihette az ő Ura elébe és pedig igaz, hűséges szolgálat érdemét. Csak a külső képe is munkálkodásának szemképrázta: már Irinyben a templomot javíttatta, emeltette, ujonnan fedette, melléképületet építtetett. Érdengelegen papi lakást, egyházi magtárépületet építtetett, a templomot három ízben is javíttatta, 1911-ben új, modern papilakás és templomtorony terv-

rajzát hagyatja jóvá, az akkori időben számottevő tőkét is gyűjt és ha ez az építkezés még sem sikerült, nem éppen ő rajta mulott. Vegyük figyelembe, hogy mindezt a munkálkodást a lehető legszegényebb gyülekezetben végezte, ahol az egyházközség rendes szükségleteinek a fedezése is évről-évre megújuló probléma volt s ahol a hívek szívesebben akadékoskodtak, mint segítettek . . . Mennyi töprengését, mennyi szerető gondoskodását árulja el jegyzőkönyveinknek majd minden lapja. De volt hite! És ez a hit minden nehézségen diadalmasan győzelemre segítette.

Volt hite. Nem véka alá rejtett fény, hanem mindenképp előtt tündöklő világosság volt ez a hit, mely gyümölcsét megtermette nemcsak az építkezésben, hanem másféle szolgálatban is. Ime: 1877-ben egyházi magtárt szervezett, amit hűségesen meg is őrizett. Azután: a már hatvanas éveiben lévő idős ember, mikor már tanítót nem tud az egyház fizetni, csekély díjazásért hét éven keresztül 1889-től 1896-ig tanít az iskolában, amíg az állam be nem zárta azt. Hát még a templomi szolgálat! Szívéből szerette az Ur ígéjének hirdetését. Nem mulasztott el ebben egy alkalmat sem. Mikor már járni is alig tudott, hívei által támogatva, még mindig ment a szent házba és hirdette az ígét. Szép bariton hangja még 92 éves korában is hatalmasan csendült fel lelkéből lelkéhez szólva. És fájt neki, mikor az utolsó évben a betegség ágyhoz szegezte s nem predikálhatott már . . .

Volt hite s hitének gyümölcse volt az is, hogy rendet, fegyelmet, tisztaságot követelt meg hiveitől is, önmagától is. Allandó békesség és derű töltötte el lelkét. Nem tudott gyűlölködve haragot tartani, de tudott megbocsátani — hetvenhétyszer is. Nem tudott önmagát marcangolva emésztődni, de tudott meghitten fölmelegedni és fölmelegíteni. Nem tudott nagyurian dőlyfős lenni, de tudott szerető kart mindenki felé kitárni.

Igy hát: ember volt. Hitben, küzdelemben, örömben, bánatban, — mindig ember volt. Méltó erre a névre. S még több is volt: magyar ember, magyar prédikátorember volt. Hü a kevesen, azért bizatott még többre: hitünk szerint az örökélet koronájára.

Áldjuk a mi Istenünket, hogy ő a miénk volt. Emlékezete áldott marad közöttünk.

CSUTOROS ALBERT

1870 - 1925.

Született 1870-ben Kismarján. Közép s felső iskoláit Debreczenben végezte. Theologiai tanulmánya befejezése után egy évig esküdtfelügyelő volt a kollégiumban, majd a nagynevű debreczeni predikátor, Kiss Albert mellett szolgált mint s. lelkész. 1899-ben az érendrédi gyülekezet hívja meg lelkipásztorának. Egy negyed századig működik e helyen, értékes képességeit, agilitását, lelkének izzó hevét fájának egyházának szolgálataiba állítván. Nemesak predikátor volt, ékesszavu hirdetője az Isten igéjének, fanatikus harcosa az igazságnak, hanem tanítója s valóságos édes atyja hiveinek. Hivatása bármelyik ágának végzésében végtelenül lelkiismeretes, pontos, egyedül azon előlfekvő célra tekintő, melyre a választottak hivattak el az Istentől. Munkára tettekkészsége mozgékonyága szinte csodálatra méltó. Tétlenül ugyszólván sohasem lehetett látni. Majd itt, majd ott jelenik meg, ahol szólni tenni kell valamit kulturánkért, iskolánkért, a közjóért. Az Ur is megsegíté, megáldá e hív szolgáját, hiveinek szeretetével, közbecsülésével s véghetetlenül boldog családi élettel. Nem gyűjtött földi kincseket, de a világi javak helyett kárpótlást, s tövises hivatása teljesítéséhez méltó erőforrást találhatott mindég szép családjában, szeretett hitvese s öt drága gyermeke szeméből, szívéből kiáradó fényben, derűben, szeretetben. Korán, óh még nagyon korán 1925. jun. 15-én 55 éves korában ragadta el az Ur, nagy fájdalmára családjának, egyházának, pótolhatatlan veszteségére magyar fajunknak.

Az igazaknak emlékezete áldott.

Birósági ügyek.

1. Szabó János krasznaszentmiklósi egyháztag panasza a krasznaszentmiklósi presbitérium ellen bizonyos egyházmagtári tartozásból kifolyólag.

Ítélet:

Szabó János panaszával elutasítatik és a felmerült költségek viselésére ítéltetik.

2. Cseh Olga géresi tanítónőnek a géresi református egyház elleni panasza tanítói fizetés megállapítása és kiszolgáltatása tárgyában

Végzés:

Esperes igyekezzék a tavaszi egyházlátogatás során ezen ügyet a helyszínen lehetőleg közmeg-egyezéssel elintézni. Sikertelenség esetén az ügyiratokat az újabb iratokkal együtt a bírósághoz visszaterjeszteni.

3. Kovács Mihály nagykárolyi egyháztag felebbezése a nagykárolyi református egyház presbitériuma által ellene indított fegyelmi ügyben hozott 32—1925 számú határozata ellen.

Végzés:

Egyházmegyei bíróság a nagykárolyi református egyház presbitériumát, illetve annak kebeléből alakított egyházközségi bíróságot új eljárásra és új ítélet hozatalára utasítja.

4. Nagy István református egyháztag és presbiternek az 1925 május 17-én tartott egyházközségi főgondnok és presbiter választás elleni felebbezése.

Ítélet:

Egyházmegyei bíróság a választást megsemmisíti s a választási eljárásnak elejétől végig leendő új lefolytatását rendeli el.

Kimutatás az iskolákról 1925.

Sorszám	Egyház neve	Tanító neve	Hány osztály az iskola	Nővendékek száma	Tanítás eredménye	Az iskola épülete, felszerelése milyen?		
						Épületben	Tanszerekben	Egészsegileg
1	Bere	Berényi Sándor	I-IV	43	jó	jó	teljes	jó
2	Börvely	Bartha István	IV-VI		kitünő	"	"	
		Virág Sándor	I		"	"	"	
		Kulesár Ilona	II-III		"	"	"	
3	Csomaköz	Állami isk. van						
4	Dobra	Fórizs Mihály	III-VI	54	kitünő	jó	teljes	
		Szabó Ilona	I-III	56	"	"	"	
		Nagy Margit	I-II	39	"	"	"	
5	Domahida	Török Bernát	I-VI	44	jeles	"	"	
6	Érdengeleg	Állami isk. van						
7	Érendréd	Szaleczky Miklós	III-VI	38	kitünő	jó	teljes	
		Csutoros Anna	I-II	28	jeles	"	"	
8	Érkötvélyes	Molnár József	II-IV-VI	59	"	"	megfel.	
		Dezső Sándor	I-III	54	"	"	"	
9	Genes	Dancs Sándor	III-VI	40	kitünő	tűrhető	teljes	
		Varga Ilma	I-II	35	"	jó	"	
10	Géres	Ács István	III-VI	45	"	"	"	
		Cseh Olga	I-II	30	jeles	"	"	
11	Iriny	Koroknay Ilona	III-VI	46	"	"	"	
		Vadnay Margit	I-II	23	"	"	"	
12	Kaplony	Benkő Bianka	I-V	20	jó	"	"	
13	Királydarácz	Állami isk. van						
14	Kismajtény	Ottmayer Gyula	I-VI	53	kitünő	jó	teljes	
15	Kr. szentmiklós	Állami isk. van						
16	Nagykároly	Bakó István	IV	44	kitünő	jó	teljes	
		Tyukody Ilona	III-V	44	"	"	"	
		Nagy Mária	I-II	46	jó	"	"	
17	Szaniszló	Szabó Margit	I-IV	48	kitünő	"	"	

Különféle kimutatások.

Sorszám	Egyház neve	Lélekszám	Urvacsoráva- é-ők száma	Vasárnapi iskola	Építkezésre fordított	Adakozások	Egyh. ének- kar h-ny tag
1	Bere	430	393	—	2692	1317	—
2	Börvely	1867	2414	van	15000	2750	46
3	Csomaköz	312	134	—	460	3163	—
4	Dobra	1638	1473	—	2185	370	—
5	Domahida	440	470	van	38158	540	27
6	Érdengeleg	217	252	—	6600	100	—
7	Érendréd	895	541	van	15729	5387	—
8	Erkörtvélyes	1533	639	—	6292	6320	24
9	Genes	828	697	van	14836	9688	36
10	Géres	995	600	—	12058	802	—
11	Irinv	583	440	—	2120	3986	—
12	Kaplony	316	677	—	—	9859	—
13	Királydaróc	633	297	van	2809	1346	24
14	Kismajtény	622	662	"	4112	5400	36
15	Krasznaszentmiklós	162	181	"	788	305	—
16	NagyKároly	3018	1075	"	2006	11871	30
17	Szaniszló	545	780	—	1875	—	24
Összesen :		15034	11698	—	127280	63204	247

Népmozgalmi statisztika.

Sorszám	EGYHÁZ NEVE	Született	Meghalt	Házasságot kötött pár	Konfirmált	Átért	Kitért	Lélekszám szaporodás	Fogyás	Összes lélekszám
1	Bere	12	8	6	3	—	—	4	—	430
2	Börvely	66	47	19	—	1	—	20	—	1867
3	Csomaköz	5	4	1	—	—	—	1	—	312
4	Dobra	64	39	13	49	—	—	15	—	1638
5	Domahida	14	10	1	10	—	—	3	—	440
6	Érdengeleg	4	4	3	6	—	—	—	—	217
7	Érendréd	22	14	8	14	—	—	8	—	895
8	Érkörtlvényes	60	33	20	23	—	—	27	—	1533
9	Gencs	31	13	6	41	—	—	18	—	828
10	Géres	34	24	11	20	—	—	10	—	995
11	Iriny	23	12	6	19	—	—	11	—	583
12	Kaplony	7	6	4	9	—	1	—	2	316
13	Királydaróc	14	12	2	—	—	1	—	—	633
14	Kismajtény	16	14	1	9	—	—	2	—	622
15	Krasznaszentmiklós	7	4	1	—	—	—	3	—	162
16	Nagykároly	61	75	12	35	—	4	1	18	3018
17	Szaniszló	20	19	3	—	—	—	—	—	545
Összesen :		460	338	117	238	1	6	123	20	15034

Számadás

a nagykarolyi református egyházmegye
közigazgatási költségeiről az 1925-ik évről.

Sorszám	Okmánysz.	Tárgy megnevezés	Bevétel		Kiadás	
			Lei	B	Lei	B
1		Tulkiadás az 1924 ik évről			714	77
2		Papp J. e m főjegyzőnek irodaszerekre az 1924 évről			100	
3		M Szabó Miklósnak a Gáthy ügyből fennmaradt fuvardíj részl.			50	
4	4	Kádárnak sokszorosítás			47	
5	5	Vegy tinta és papír			40	
6	6	Az egyházmegye kettős nyelvű jelképes pecsétnyomója			320	
7	7	Szatmári tanítónőképző intézet fenntartó testülete gyűlésére három ízben fuvar s költség			614	
8	8	Kádárnak sokszorosítás			75	
9	9	Két ajánlott levél Olasz B Nagy V.			9	
10	10	Gönczy Sándor vizitátornak négy egy- ház után			120	
11	11	Róth és Komáromynak nyomtatványokért			4124	
12	12	Vizitációs bevételeket esperes átadott	8077	12		
13	13	Ugyancsak Papp József átadott	14616	—		
14	14	" Takács F. "	11312	42		
15	15	Papp József részére kanonika vizitáció alkalm. fuvar és napidíj			1300	
16	16	Egyh kerületi gyűlési költség 1924. dec. 14			620	
17	17	Egyhm. főjegyzői, szám elnöki tanács- bírói tiszteletdíj 1925-ről			292	
18	18	A Krasznaszentmiklósi egyház helyett nyomtatv. fizetett Papp Józsefnek . .			111	
19	19	Papír			110	
20	20	M. Szabó Miklósnak nap- és fuvardíj kanonika vizit. alkalmával			400	
21	21	Szatmári ut püspök jelölés tárgyában .			220	
22	22	Kádárnak sokszorosításért			68	
Átvitel:			34005	54	9334	77

Sorszám	Okmánysz.	Tárgy megnevezés	Bevétel		Kiadás	
			Lei	B	Lei	B
		Áthozat:	34005	54	9334	77
23	23	Szatmári ut tanítónőképző ügyében . .			200	
24	24	Dr. Falussy Árpád és Gönczy részére nap és fuvardíj a Tukaes Varga ügyben			1546	25
25	25	Letét a Varga s Társai részéről	2000			
26	26	Sürgöny vizsgáló tanítóknak			52	
27	27	Vizitációs járulékokból Rác Eleknek átadtam			3038	38
28	28	Egyh. ker. közg. költs. kifizettem . .			8765	40
29	29	Kádárnak sokszorosításért			160	
30	30	Ker. gyűl. napidíj s köles. Papp J.-nek			650	
31	31	Öt drb. ajánlott levél és sürgöny . . .			106	25
32	32	Esperesi iroda szekrény			3600	
33	33	Katona Zsigmond perköltséget fizetett .	2600			
34	34	Néma József " " " " " " " " " "	2500			
35	35	Engedélyért időszaki tanácsülés tartásra			82	
36	36	Tukaes László szám.-széki tagsági díja			100	
37	37	Néma Gönczy ügyben befizetett 2000 Leu elküldéséért			18	
38	38	Református Szemle előfizetés			305	
39	39	Papir, boríték			220	
40	40	Üveg tinta			55	
41	41	Özv. árva fejenkinti 6 banis segély az egyházmegye részéről egyh. ker. pénz- tárba beküldetett, postadíjjal			783	
42	42	Esperesi tiszteletdíj			400	
43	43	Esperesi postakihordónak			200	
44	44	Irodai szekrény fuvardíja			100	
45	45	Boríték, iktatókönyv			1375	
		Összesen:	41105	54	31091	05
		Mérleg.				
		Bevétel:	41105	54		
		Kiadás:	31091	05		
		Maradvány:	10014	49		

Megvizsgálta Genesen, 1926. május hó 2.-án.

Rác Elek, pénztárnok.

Papp József, sz. v. sz. elnök.

**A nagykarolyi ref. egyházmegye papi özvegy árva
gyámintézet pénztári naplója az 1925. évről.**

Sor- szám	Év, hó, nap	Bevétel és kiadás megnevezése	Bevétel		Kiadás	
			Lei	b.	Lei	b.
1	jan. 1.	1924. évi pénztári maradvány	105	—	75	—
2	"	pénztárnok 1924. évi tiszteletdíja			100	—
3	máj. 2	Özv. Uray Józsefné félévi gyámdijában				
4	máj. 14	Nh. Ladányi Endre gyámintézeti kölcsön tőkéjét és kamatait Havas Gyula kezes kifizette	160	25		
5	máj. 30	17 drb népbanki részvény 1924 évi osztaléka (à 100 L)	1700			
6	"	Népbankba tétetett			1700	—
7	jun. 19	Özv. Vityi Bertalanné félév gy. d. . . .			85	—
8	jun 20	Özv. Kiss Lajosné egv évi gyámdija . . .			150	—
9	jul. 30	Özv. Ujlaky Gáborné 1 évi gy. d. . . .			150	—
10	szept. 12	Nh. Ladányi Endre kölcsön tartozása és kamataiba mint kezes özv Korány Jánosné lefizetett	64	—		
11	"	Özv. Korány Jánosné 1 évi gy. d. . . .			150	—
12	"	Nh. Szabó Menyhért 2 árvája 1 évi gyámdija			150	—
13	dec. 31	Pénztárnok tiszteletdíja 1925-ről			100	—
14	"	Népbanki betétből kivétetett	630	75		
Összesen :			2660	00	2660	—
Maradvány semmi.						

Lezárattott 1925. évi december 31-én.

Rácz Elek,
gy. p.

Látta, Genesen, 1926. évi május hó 2.-án

Papp József,
számvsz. elnök.

**A nagykarolyi református egyházmegyei
papi özvegy árvagyámintézet költségve-
lése az 1926. évre.**

Sorsz.	A tárgy megnevezése	Összeg	
		Lei	b
I. Szükséglet :			
1	1 özvegy 2 évi gyámdija (Kalmárné)	300	—
2	2 özvegy 1 és fél évi gy. dija (Vityiné, Urayné)	450	—
3	3 özvegy 1 évi gyámdijába	450	—
4	5 árva 1 évi gyámdijába	375	—
5	Pénztárnak tiszteletdíja	100	—
Összesen :		1675	—
II. Fedezet :			
1	17 drb. népbanki részvény 1925 évi osztaléka (á 100 Lei)	1700	—
Összesen :		1700	—
II Fedezet :		1700	—
I. Szükséglet :		1675	—
Mutatkozó maradvány :		25	—

A gyámintézet vagyoni állása.

Sorsz	Vagyon megnevezése	Összeg	
		Lei	b
I. Romániában lévő tőke és értékpapirokban :			
1	2242 sz. népbanki betéti könyvön	6977	—
2	17 dr. népbanki részvény névértéke (á 400 L)	6800	—
3	Hadikölesönkötvényekben	7750	—
	Összesen :	21527	—
II. Magyarországon lévő tőke és értékpapirokban :			
		Kor.	f.
1	Kötelezvényen egyesek és egyházaknál . .	9400	75
2	16774 sz. m. kir. postatakarék számlán . .	11904	—
3	1918 évben jegyzett hadikölesönkötvény névértéke (m. kir. postatakarékban)	3500	—
	Összesen :	24804	75

Látta, Gencsen, 1926. május 2.

Rácz Elek,
gy. p.

Papp József,
számv. elnök.

Nagykárolyi ref. egyházmegye
Orsz. gyámintézet helyett fizetett járulékról az 1925 évben

Sorsz.	Év hó és nap	Bevétel és kiadás megnevezése	Bevétel		Kiadás	
			Lei	b	Lei	b
1	jan. 1	1924. évi pénztári maradvány	2517	98		
2	jun. 19	Özv. Vityi Bertalanné 1 évi gyámdija			420	—
3	jul. 6	Nyugdíjint. járulék lelkészek részéről	736	44		
4	"	Nyugd. járulék egyházak részéről	687	12		
5	"	Virágvasárnapi perselypénz .	140			
6	jul. 13	Özv. Uray Józsefné gyámdijába 1 évi			420	—
7	"	Özv. Ujlaky Gáborné 1 évi gyámdijába			420	—
8	szept. 12	Özv. Korány Jánosné egy évi gyámdijába			420	—
9	"	Szabo Menyhért 2 árvája 1 évi gyámdijába			84	—
		Összesen :	4081	54	1764	—
		Összehasonlítás:				
		I. Bevétel	4081	54		
		II. Kiadás	1764	—		
		Maradvány	2317	54		

Kismajtény, 1926. január 1.

Rác Elek,
gyámpénztáros.

A nagykarolyi református egyházmegyei papi özvegy-árva gyámintézet kölcsöntőkéinek részletes kimutatása 1925. december 31.

Sorszám	Adósok nevei	Kötvény kelte	Kölcsön összeg		Kamatok esedékessé- gének ideje	Kamat láb
			K.	f.		
1	Olesvai ref. egyház	1881. máj. 1	14	—	1918. jan. 30	6 ^o / _o
2	Tukacs Lajos	1886. jun. 28	100	—	1918. jul. 10	"
3	Szobonya József	1903. febr. 20	112	—	1918. okt. 24	—
4	Özv. Veisz Ignácné (Jármi)	1906. nov. 19	1000	—	1918. máj. 19	tablázott
5	Nagydobosi refor- mátus egyház	1907. nov. 25	586	75	1917. nov. 25	—
6	Jármi ref. egyház	1913. máj. 31	210	—	1919. máj. 13	8 ^o / _o
7	Nagy Imre olesvai lelkész	1913. jul. 10	200	—	1919. jan. 10	"
8	Nagy Sándor olesvai tanító	1913. aug. 14	1500	—	1919. aug. 14	"
9	Horovicz József jármi	1914. ápr. 25	400	—	1918. okt. 25	"
Összesen :			9400		75	

Költségvetés az 1926. évre.

Sorsz.	A tárgy megnevezése	Összeg	
		Lei	b
Bevétel:			
1	Járulékokból és egyh. és lelkészekről	1563	56
2	Virágvasárnapi perselypénz	140	—
	Összesen :	1703	56
Kiadás :			
1	1 lelkészözvegy részére 2 évi (özv. Kalmárné)	840	—
2	5 lelkészözvegy részére	2100	—
3	5 árva részére	210	—
	Összesen :	3150	—
	Kiadás :	3150	—
	Bevétel :	1703	56
	Közalapi járulékokból fedezendő (hiány) :	1446	44

**A nagykárolyi ref. egyházmegye
papi özvegy árva gyámintézet
özvegyi és árvái az 1925 évben.**

I Romániában

1. Özv. Vigyi Bertalanné	lakhelye: Bere
2. Özv. Uray Józsefné	„ Dabolez
3. Özv. Kalmár Ferenéné	„ Északácsi
4. Özv. Ujlaky Gáborné	„ Nagykároly
5. Özv. Korány Jánosné	„ Dobra
6. Néh. Szabó Menyhért árvája	Dobra
7. Özv. Csutoros Albertné	„ Érendréd

**A nagykárolyi ref. egyházmegye
papi özvegy árva gyámintézet
tagjai az 1925 évben.**

1. Havas Gyula	Börvely
2. Szabó Lajos	Domahida
3. Pataky Sándor	Erkörtvélyes
4. Veress Imre	Iriny
5. Rácz Elek	Kismajtény
6. Takács Ferenc	Szaniszló

Magyarországon.

1. Asztalos Kálmán	Fábiánháza
2. Szigethy Gyula	Gebe
3. Veress Gusztáv	Ilk
4. Kincses István	M. szalka
5. Berey József	Nagyecséd
6. Tukacs Lajos	Nyírmegygyes
7. Király István	Ópályi
-

Az 1925-ik évi egyházgondnoki számadások s az 19

Sorszám	Egyház neve	Számadás 1925. évre							
		Bevétel		Kiadás		Maradvány		Egyház-fenntartási alap	
		Lei	b	Lei	b	Lei	b	Lei	b
1	Bere	27425	68	25081	13	2344	55	386	—
2	Börvely	124476	22	129817	06	5340	48	300	—
3	Csomaköz	56462	24	51891	30	4570	94	116	—
4	Dobra	104161	67	93064	36	11097	31	432	12
5	Domahida	57463	16	44119	67	13343	49	2000	—
6	Erdengeleg	17145	16	14633	16	2512	—	—	—
7	Érendréd	72218	43	65081	68	7136	75	1736	—
8	Erkörtvélyes	85662	63	65660	47	20002	16	140	91
9	Genes	158584	40	151213	32	7371	08	816	34
10	Géres	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Iriny	53370	—	38371	10	14098	90	2067	—
12	Kaplony	125859	55	116995	52	8864	03	26850	—
13	Királydarácz	185125	77	128796	10	56329	67	930	—
14	Kismajtény	41453	85	39279	33	2174	52	1400	—
15	Krasznaszentmiklós	77314	52	72397	92	4916	60	3000	—
16	Nagykároly	313830	31	313830	31	—	—	1461	—
17	Szaniszló	72123	73	67599	—	4524	73	21700	—
Összesen :		1572677	32	1417831	43	164627	57	63335	37

1926-ik évi egyházi költségelőirányzatok végeredménye.

M a g t á r			Költségelőirányzat az 1926 évre										
Termény		Pénz		Fedezet		Szükség- let		Marad- vány		Tartozás		Tiszta vagyon ál- lapot	
Köböl Hl.	Véka Liter	Lei	b	Lei	b	Lei	b	Lei	b	Lei	b	Lei	b
R 102 Hl	95 l	34	—	51392	55	49877	23	1515	32	650	—	370194	63
B 24 K	2 v.	3781	86	188169	—	188169	—	—	—	57200	—	2963845	—
—	—	—	—	50870	94	50333	50	537	44	—	—	2725935	94
B 500 Hl	71 l	790	—	81541	31	80489	43	1051	88	7822	87	291519	77
B 25 K	2 v.	—	—	55643	49	49999	—	5644	49	—	—	324963	49
R 16 Hl	64 l	—	—	63052	—	63052	—	—	—	—	—	201508	—
—	—	3645	—	75136	75	73383	48	1753	27	—	—	109969	50
—	—	112	64	106085	06	104237	70	1847	36	—	—	576633	20
B 102 Hl	31 l	13514	64	180121	08	180121	08	—	—	—	—	2425339	16
B 49 Hl	79 l	—	—	84141	10	84141	10	—	—	4500	—	546971	90
—	—	—	—	94414	03	88895	70	5518	33	1477	50	434683	52
B 306 ¹ / ₂ R 46 v	—	—	—	207069	67	179341	10	27725	57	5000	—	1359209	67
B 56 K	—	994	—	57558	85	57295	—	260	85	4000	—	745657	85
B 90 q	—	—	—	70116	60	68199	—	1917	60	—	—	672716	60
—	—	—	—	271025	—	271025	—	—	—	10200	—	441655	—
R 4 Hl	—	—	—	37427	73	34847	—	2580	73	3000	—	63632	53
1107 Hl 35 lit	—	22872	14	1673762	16	1623406	32	50355	94	94850	37	14254435	77

BIRÓSÁGI ÜGYEK.

		OLDAL
1. szám.	Gyűlés megnyitása	4
2. "	Megalakulás	8
3. "	Jegyzőkönyvhitelesítő	8
4. "	Esperesi jelentés	8
5. "	Számvevőszék jelentése	18
6. "	Érdengelegi egyházi földek megmunkálása, lelkészi javadalom kiegészítése, temetőföld használata	22
7. "	Érdengelegi lelkészi fapénz átváltoztatás	23
8. "	Közmunka kötelezővétel Domahidán	24
9. "	Domahidai presbitérium felterjesztése a paro- chiális udvaron lévő fák tárgyában	25
10. "	Domahidai földbirtok szerződés megsemmisítése	25
11. "	Em. belmisszióbizottság megalakítása	26
12. "	Királydaróczi templomjavítás	27
13. "	Időszaki tanács választása	27
14. "	Kerületi képviselők megbízatása	27
15. "	Szatmári tanítónőképző kérése	27
16. "	Várady Attila alapítványa	28
17. "	Bölönyi Zsigmondné alapítványa	28
18. "	Gönczy Sándor indítványa	29
19. "	Berei lelkészi díjlevél	29
20. "	Számvevőszéki tagválasztás	29
21. "	III. körü lelkész dékán választás	29
22. "	Királydaróczi kántor-tanítói díjlevél	30
23. "	Rácz Elek indítványa „Agrár“-ügyben	30
24. "	Gyűlés berekesztése	30
	Néhai Nagy Károly érdengelegi lelkész emléke	31
	Néhai Csutoros Albert érendrédi lelkész emléke	34

BIRÓSÁGI ÜGYEK.

		OLDAL
1. szám.	Szabó János panasz a krasznaszentmihályi presbitérium ellen	35
2. "	Cseh Olga panasz a géresi egyház ellen	35
3. "	Kovács Mihály fellebbezése	35
4. "	Nagy István fellebbezése	35
	Különféle mellékletek	36—47
	1—5, 8—24. számokat Papp József jegyzette	
	6—7. számokat jegyzette: Néma Gusztáv.	

